

## “Dos anys han estat com dues legislatures”

“He hagut de prendre més decisions i fer més gestions que no pas si hagués estat vint anys en el càrrec”

“Quan arribi la telefonia mòbil a Beget, ja puc plegar”

Quedem al pont sobre el Ritort, en un dels extrems del carrer València. I no és en va. És un dels eixos comercials més populars del Pirineu gironí i la columna vertebral de la vida social camprodonina. Mentre el resseguim, amb les parades obligades de l'alcalde per saludar els vianants que ens creuem i els botiguers de torn que esperen clients a la porta dels negocis, m'explica que, després de quinze anys de l'última urbanització, aquest carrer –ell el qualifica de “pulmó del poble”– necessita una reforma urbanística integral, que no s'hi poden anar posant pedaços com fins ara. I com que és un eix tan emblemàtic, han sotmès a consulta popular el projecte de millora i reurbanització.

La nota curiosa és que, en aquest procés, també hi han pogut participar els forans, a banda dels veïns, en una proporció de 15%-85%, respectivament, segons detalla l'alcalde. Els que han votat s'han hagut de pronunciar sobre aspectes com ara la tipologia de la via –amb voreres o sense, o bé només amb una sola vorera–, els materials del paviment... Un carrer de plataforma única és la proposta que ha tingut més consens, i, per contra, hi ha hagut més debat quant als materials del paviment. L'empedrat típic dels altres carrers de Camprodon ha estat, finalment, l'opció amb més vots. Els participants també s'han pronunciat sobre el mobiliari urbà.

Tot plegat s'ha de recollir en un projecte que, segons l'alcalde, hauria d'estar posat a licitació a finals d'aquest any i executat a les portes de l'estiu vinent. Té un cost de 400.000 euros, sufragats amb una ajuda del pla únic d'obres i serveis de Catalunya. Remarca que, de fet, seguirà l'estètica del carrer Joan Maria Guasch, acabat d'urbanitzar fa pocs dies.

La passejada continua cap al monestir de Sant Pere, a l'extrem contrari del carrer València, on l'hem iniciat. Em condueix fins a un triangle de serveis que, segons ell, justifiquen la seva feina a l'alcaldia i hi donen sentit. Es tracta del geriàtric –a Camprodon, s'anomena “l'hospital”, perquè antigament havia estat un hospital regentat per monges–, l'escola Doctor Robert i la llar d'infants Nins. “A banda de la meua visió personal, sempre he defensat que aquests serveis són els més importants de la gestió de l'Ajuntament i hi concentrem una especial dedicació. Són uns serveis que ens marquen la vida: l'inici, la formació i un acabament digne”, sentència. En aquest triangle de serveis, l'any vinent està previst instal·lar-hi una xarxa de calor, que tindrà una caldera de biomassa al geriàtric i que donarà servei també a la llar d'infants i a l'escola.

Arribats als peus del geriàtric –està ubicat en un punt elevat del nucli urbà–, Xevi Guitart expressa un gran agraïment al personal i a les famílies de les més de 300 persones grans que hi viuen, perquè la pandèmia al centre s'ha superat amb nota, tot i haver de lamentar la mort de dos residents. I arriba, doncs, el moment de parlar de la Covid-19. Guitart afirma que ha estat un repte afrontar aquesta realitat. “He hagut de prendre més decisions i fer més gestions que no pas si hagués estat vint anys en el càrrec. No oblidaré mai el temps de Covid al geriàtric, ni el temps de pandèmia... En política i als ajuntaments, marcarà un abans i un després”, subratlla.

Les alcaldesses i alcaldes del país ho han passat molt malament amb la pandèmia. Necessiten fer-la petar sobre aquest tema. Ja de baixada cap a la plaça de Santa Maria, doncs, l'alcalde insisteix en la incertesa, sobretot els primers mesos, amb què han hagut de conviure per la pandèmia i l'estrès d'haver de prendre decisions

complicades cada dia. Augura que tot plegat passarà factura en les properes eleccions, ja que moltes i molts no voldran repetir.

Ell, però, fa dos anys que ocupa el càrrec i no es planteja ara per ara si hi continuarà o no. “Quatre anys és poc per acabar projectes, però és cert que els meus dos primers anys han estat com vuit. El que tinc clar és que el càrrec d'alcalde té caducitat; no pot ser ocupar-lo vint anys”, afirma, i deixa entreveure que, en la decisió de tornar-se a presentar, hi pesarà molt el que digui la família. “Al final, els meus tres fills i la dona em coneixeran per foto, i això és molt dur”, assenyala.

Enfilem cap al turó on hi ha els jardins de Can Vincke. A dalt, la vista de tot el nucli urbà de Camprodon és impressionant, i més, l'entorn muntanyós del qual es pot gaudir. Des d'aquest mirador, s'entén que el paisatge camprodonenc atregui tantes persones. Com que no em vol fer agafar el cotxe per arribar-nos a Beget, aprofita el marc d'aquestes muntanyes per donar detalls de la torre de comunicacions d'aquest poble, que és nucli de Camprodon, i diu que és un altre dels projectes dels quals se sent més orgullós com a responsable de l'equip de govern. Aquesta torre és la solució a una àmplia zona històricament fosca en telecomunicacions del municipi, que abasta Bolós, la vall de Salarça, Beget, Rocabrúna i Font Rubí, on hi ha una important implantació de serveis turístics. Després de deu anys de batallar per aconseguir-la, ara ja és una realitat i els veïns ja tenen accés a la televisió digital i, l'any vinent, a la telefonia mòbil. “El dia que hi arribi la telefonia mòbil, ja puc plegar”, sentència, tot satisfet, i remarca que, en aquest projecte, la feina d'equip ha estat més rellevant que mai.

A Can Vincke, encara, amb Camprodon als nostres peus, Xevi Guitart exposa un dels projectes de futur més ambiciosos que afronten. Es tracta de la recuperació de la muralla medieval i dels jardins d'aquest espai per fer-los visitables i per difondre aquest patrimoni. És un projecte que s'ha de desenvolupar en cinc anys i que té el suport de la Diputació de Girona i de la Generalitat, ja que s'ha de dur a terme una important recerca arqueològica al castell de Sant Nicolau, que el corona, i això és una feina lenta.

L'objectiu, segons l'alcalde, és que entre finals de l'any vinent i principis del 2023, a tot estirar, les muralles i els jardins puguin acollir els primers visitants, gràcies també al suport d'un projecte Feder d'àmbit comarcal. Es tracta d'una primera fase que ha de tenir continuïtat en un futur, amb una ruta fins al pont romànic, adossat a una torre de defensa amb un arc sobre el carrer Sant Roc.

Acompanyo l'alcalde fins a l'ajuntament. Precisament quan passem pel carrer Sant Roc, típic per l'arc pel qual se surt al costat del Ter i es pot fer la famosa fotografia del pont romànic, el de la caixa de les galetes Birba, aprofito per recordar la polèmica per la gestió del turisme i dels segons o nous residents durant la pandèmia. Sorpren afirmant que Camprodon ha fet un salt molt important des del punt de vista turístic durant aquests últims dos anys. Segons ell, han ampliat les zones turístiques i s'ha expandit la zona comercial amb botigues fins a les places de la Vila i de Santa Maria. Així mateix, s'han reforçat les de sempre del carrer València, la plaça Doctor Robert i el carrer Sant Roc, i, a més, el municipi ha ofert els espais naturals, oberts i tranquils des del punt de vista sanitari que buscaven els visitants.

L'alcalde explica que, un cop pagada la inexperiència de les primeres setmanes de confinament, a Camprodon, s'hi van establir molts veïns de segona residència gràcies al teletreball, que després han tornat als seus domicilis habituals.

Sí que destaca que s'està produint un increment en les vendes d'immobles i, sobretot, un increment molt important de la construcció, a un ritme d'una vintena de llicències per dia. Diu que és un benefici per a Camprodon, perquè, a part de generar llocs de treball, permetrà afrontar els problemes de falta d'habitatges que hi ha actualment al poble.

Davant de la casa de la vila i sota l'atenta mirada dels gegants del poble, ens acomiadem. No s'està d'assenyalar-me alguns dels nous comerços dels quals havíem parlat sota l'arc de Sant Roc.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 08-11-2021, Pàgina 16

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/10-administracions/2053001-dos-anys-han-estat-com-dues-legislatures.html>